

PÍSEŇ 0622

Pán k prostřenému stolu

Bartholomäus Helder 1648

1. Pán k pro - stře - né - mu sto - lu zve li - di ze všech stran,
ať jí a pi - jí spo - lu, ať ni - kdo ne - ní sám.

Kdo hle - dá no - vou sí - lu, ať při - jme po - zvá - ní, zde

ob - čer - ství svou ví - ru. Nic při - jít ne - brá - ní!

2. Bůh na počátku stvořil svým slovem celý svět a štědře do něj vložil svých darů bezpočet. Pán pozhnal své dary, dal pokrm tvorům všem a plné jeho slávy jsou nebesa i zem.
3. Pak zprostřed lidstva všeho Bůh vybral Izrael a na všech cestách jeho jej věrně provázel. Když k Bohu v těžké době lkal vyvolený lid, slib daný ve svém slově Pán přišel naplnit.
4. Bůh zjevil všemu světu, když přijal úděl náš, že Ježíš z Nazaretu je pravý Mesiáš. On lidi smutné těšil a sytil hladové, pro každého, kdo zhřešil, měl odpuštění své.
5. Pán Ježíš v oné noci, kdy za nás vydán byl svou spasitelskou mocí znamení učinil. chléb s vínem vzal, vzdal díky a druhům rozdával, pak vyzval učedníky, ať totéž činí dál.
6. "Jak chléb a kalich s vínem jsou zcela dány vám, i já cele v dnešní den se za vás vydávám. Zlo přemůže dobrota, to mějte v paměti, vždyť tajemství života je v síle oběti."
7. Díky věrné Boží péči smím doufat a žít dál. On moji duši léčí, tak čeho bych se bál? Když trápi mne zlé činy, jež dělám bližním svým, Bůh odpouští mé viny, jsem svobodný jen s ním.
8. Jak zrna mnohá byla rozseta po polích a po žni se spojila, chléb jeden stal se z nich, tak svatý Duch nás pojí svou láskou nesmírnou, už nejsme sami svoji, jsme Boží rodinou.
9. Tu věčný hněv a hádky své místo ztrácejí. Proč stále hledět zpátky? Bůh dává naději, že vše, co paměť tíží a srdce zraňuje sám Kristus provždy smíří, všem pokoj daruje.
10. Již zvednu kalich spásy a Bohu chválu vzdám za všechny světa krásy, jež denně dostávám. Vždyť dobrá pomoc Boží mne stále provází, Bůh svoje dary množí a mně nic neschází!
11. Zde čerpám novou sílu, jsem Božím hostem rád. Zas půjdu k svému dílu. Co víc si mohu přát? Vím dobře, komu věřím, má víra ob stojí. Vše teď jen láskou měřím, jdu v Božím pokoji.

Jiří Tengler